Utfyllande reglar om rettleiing og vurdering - masteroppgåver

Vedtekne av styret for Det juridiske fakultet 17.06.2003. Sist endra av SU 9.03.2010. Teksten ajourført etter fakultetsstyrevedtak 16.06.2011 om ny studieplan og nye utfyllande reglar for studium ved Det juridiske fakultet.

I Rettleiing

Studentane har rett og plikt til rettleiing i samsvar med studieplanen, jf. "Undervisningsmetoder", særskilt underpunktet om "Obligatorisk rettleiing for masteroppgåva".

II Vurdering av masteroppgåver

§ 2-1 Retningsliner for vurderinga

Generelt
Vurderinga av masteroppgåva skal skje på bakgrunn av det som går fram av emnebeskrivinga om ”Mål og innhald”:

”Studenten skal gjennom arbeidet med masteroppgaven utvikle kunnskap om et selvvalgt juridisk tema, med tilhørende problemstillinger, juridisk metode, analyser og konklusjoner.

Studenten skal danne en dypere forståelse for hvordan rettsvitenskapelige problemstillinger kan utformes og analyseres, og hvilke forskningstradisjoner som gjør seg gjeldende på dette punktet.

Studenten skal utvikle innsikt i grunnleggende vitenskapsidealer, og hvordan disse påvirker gjennomføringen av vitenskapelig virksomhet. I tillegg skal studenten få forståelse for etiske problemstillinger man kan stilles ovenfor i praktisk forskingsvirksomhet, særlig når det gjelder bruk av andres materiale og kildehenvisninger.”

Kravet om sjølvstendig arbeid
Oppgåva skal vere eit sjølvstendig arbeid. Det strekkjer ikkje til å referere lover, førearbeid, praksis, litteratur m.m. utan eigne drøftingar av rettsspørsmåla. Oppgåva skal vurderast som ledd i eit studium, og det er ikkje noko krav om vitskapleg nivå eller originalitet.

Kjeldetilvisingar
Det skal leggjast vekt på at kjelder blir oppgjevne i samsvar med god skikk, og at det i framstillinga vert skilt mellom eiga framstilling og sitat frå kjelder.

Tema og problemstilling
Tema og problemstilling skal gjevast opp ved påmelding til masteroppgåve, og godkjennast av fagansvarleg. Det bør takast omsyn til at tema i nokre tilfelle kan ha vist seg å verte meir omfattande eller komplisert enn det som passar for ei masteroppgåve, eller at tema kan ha vist seg som enklare enn det som hadde vore ønskjeleg. I slike tilfelle bør ein leggje vekt på om studenten har greidd å gjennomføre dei avgrensingane og tilpassingane som det er rimeleg å vente. Har studenten gjennomført ei god framstilling av eit krevjande tema, skal det gje utteljing i vurderinga.

Problemformulering og struktur
Det skal leggjast vekt på om problemformuleringane er klåre og relevante, og om oppgåva har fått ein struktur som tener til å gjera framstillinga oversiktleg, og som gjev høve til fagleg interessante drøftingar.

Omfang
Det skal leggjast vekt på om oppgåva har eit omfang som høver til innhaldet. Oppgåva kan godt vere kortare enn rettleiande ordgrense på 12 000 ord (maks 15 000 ord), men for heilt korte oppgåvesvar bør det vurderast særleg om arbeidsinnsatsen står i høve til 30 studiepoeng (eitt semester). For 60 studiepoengs oppgåve gjeld det same, men slik at rettleiande ordgrense er 30 000 ord (maks 37 500 ord) og arbeidsinnsatsen skal stå i høve til 60 studiepoeng (to semester).

Metode
Så langt oppgåva går ut på å drøfte og ta standpunkt til rettsspørsmål, skal det leggjast vekt på meistringa av vanleg godteken juridisk metode. I rettspolitiske drøftingar som delar av eller hovudtema for ei oppgåve skal det vera rom for engasjement, men det skal også leggjast vekt på evna til å yte andre synspunkt rettferd.

Der heile eller delar av oppgåva tek opp tema som krev innsyn i andre fag, som historie, sosiologi, filosofi eller økonomi, skal det ikkje krevjast at studenten meistrar metoden i slike fag, samtidig som framstillinga bør vise medvit om den avgrensinga som manglande meistring av metoden inneber.

Formalia
Det skal leggjast vekt på om språket er rett, klårt og gjennomarbeidd, og om overskrifter og inndeling i kapittel og underavsnitt tener framstillinga. Det same gjeld eventuell bruk av fotnotar. Kjeldetilvisingar, avkortingar o.l. skal vera eintydige og konsekvente.

§ 2-2 Munnleg prøve

Det skal ikkje haldast munnleg prøve utan at sensorane finn grunn til det. Ved den munnlege prøva eksaminerer begge sensorane studenten i tema som har tilknyting til oppgåva eller til

det tema oppgåva gjeld. Munnleg prøve kan også brukast til å kontrollere at oppgåva er eit sjølvstendig arbeid frå studenten.

§ 2-3 Vurdering

1. Masteroppgåva skal vurderast av to sensorar, der den eine skal vere ekstern. Dersom sensorane ikkje blir samd om vurderinga, utnemner leiar av Studieutvalet en tredje sensor til å delta ved denne.

2. Studentar som har fått vurdert ei masteroppgåve til bestått karakter, kan ikkje levere denne eller annen oppgåve til ny vurdering. Studentar som har fått vurdert ei innlevert masteroppgåve til ikkje bestått, kan berre levere masteroppgåve til ny vurdering dersom ho tek opp et anna tema eller er ein vesentleg omarbeida versjon av den tidlegare innleverte oppgåva.